

20-10284-2019

Bernáth Aurél 75 éves

A művészt és az embert, Somogyi szülöttét, Bernáth Aurélt köszöntjük, aki meggyenkéből indult ismeretlen távoli tájakra, — hódítani, s mint a századelő nagy művész nemzedékének kalandozó harcosa új, modern szemléletet, művészi látást és stílust hozott zsákmányként a Duna partjaihoz.

Nem könnyű kor és nem egyszerű pálya emlék-, eszme- és érzésvilágát érlelte nemes aszúvá ez a hetvenöt év. Hosszú és nehéz út vezetett idáig a marcali jegenyestől, mely egyszerre idézi a végtelen kékségbe foszló vándorút költői álmait, és a poros falvak hétköznapi ruszticitását. És az akkor még macskaköves kisvárosi utcák, meg az egész magyar élet botladoztató, göröngyös csapásai, ahol megtörténtek az »első lépések a művészet felé...« Az aluszékony nem-

törődomség mellett még közönyös is volt Kaposvár, ahol »még Szinnyi neve is alig jelentett többet, mint az angol királynak egy afrikai nevére«. De itt találta meg az első partifogókat, itt nyerte az első ösztönzést is, hogy szárnyra keljen új szépségek felé.

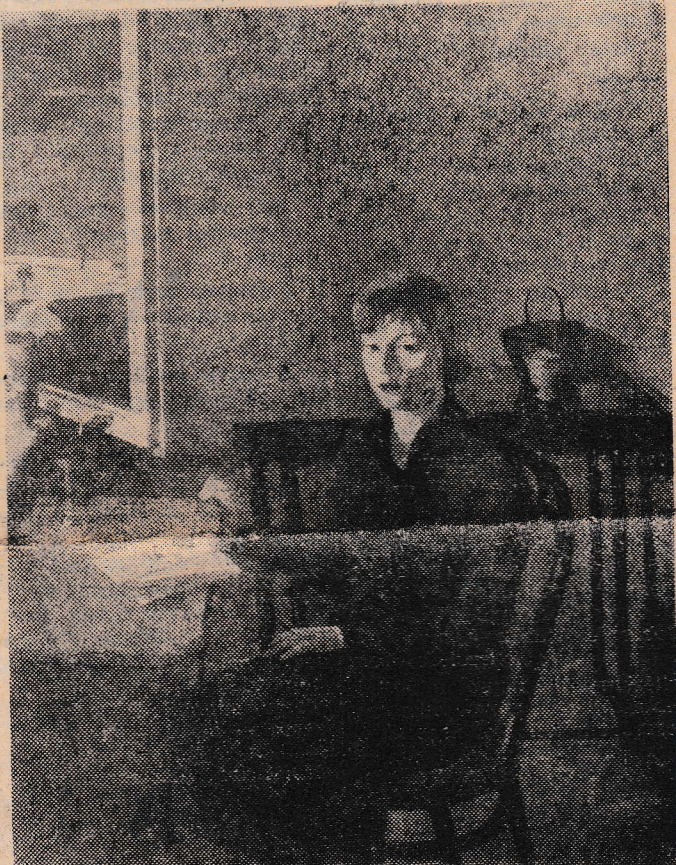
Eletútjáról, — az igazmondó megfigyelő hűségével — ő maga számol be; festészetének művészi értékeit és jellemző vonásait regóta számon tartja a művészettörténet. A kör divatos stílusirányzataiban erópróbaként meg-megmártózott, expreszszionizmusból és absztrakt kalandozásokból okulva új formát, színt, árnyalatot ragadva el tőlük, lényegében

műndvégig a nagybányai természetelvű festészet, az őszinteség és a lényegmegfogalmazás híve volt. Es példaul a nagybányai indításból kinövő sajátosan magyar posztimpresszionizmus is csak líraibba és közvetlenebbé tette már a két világháború között elismert és becsült festészetét.

A változó világ egymást váltó izmusai és művészi irányzatai között Bernáth Aurélnak szilárd erénye épp az örökké vajdúdo művészelkiismeret forrongása, az újat alkotás hűsége. A megtagadott és megtartott művészi elvekkkel így nőttek alkotásai a divatirányzatok fölé, és ő így maradt hű önmagához, az alkotó emberhez. A »kétfrontos harc« így adja műveinek a bensőséges harmóniát és színeinek a finom líraiságot. S mindezt nem befelé fordulva, a társadalomtól elhúzódva, hanem épp a kor szellemi-művészi harcai között.

Bernáth Aurél alkotói célját a társadalmi, majd az egyetemes érzésvilág ábrázolásában látja. Balatoni és pesti vagy Duna-parti tájképek, portréi és munkacsozalmi tárgyú kompozíciói képzőművészetünknek muzeális értékű, inmar klasszikus alkotásai. Mint főiskolai tanár fiatal tehetségek sokaságát nevelte; esztétikai írásai, életrajzi regényei révén irodalmunk is számon tartja a Kossuth- és Munkácsy-díjas művészt. Társadalmi és emberi hivatástudata, elkötelezettsége révén a magyar művészek legjobbjai közt tiszteljük, fáradhatatlan alkotókedvet becsüljük, s e jeles évfordulón — szülőföldjéről — szeretettel köszöntjük őt.

Bernáth Aurél: Marill.